

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום ראשון | יז מנחם אב | פרשת עקב



גלון מס' 312

שנת התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזרה"ש בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

דבר המערכת (בהמשכים)

זכרונות רבינו כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א

יד

פתאום באיזה יום לפני צהריים, הגיע רבה של שאפראן זצ"ל לכולל, והחל לצעוק על רבינו געוואלד! היתכן שהלך וסיפר שכל העיר תדע שהעופות של סאטמאר הינן רק כשרות בדיעבד? בעלי האיטליזים טוענים כי הוא אמר זאת לרבינו וכי כולם מוסרים זאת בשמו, אמנם נכון כי רבינו סיפר זאת, אך לא לכל העיר אלא רק לבני הכולל, אך זעקו של רבה של שאפראן היה בטון גבוה, ואז הוא השיב כי הוא סיפר זאת רק לחברו ר' הירשעל מיזעלס חתנו מאחר והוא סבר כי גם הוא אינו צריך לאכול עופות שהם כשרים רק בדיעבד, אבל הוא לא הלך לספר לכל העיר, ולאחר אותן הצעקות של הרב משאפראן התבטל הענין של קניית הפריזער וד"ל.

פרק יב

ההיסטוריה של הדפסת "ואמרו אמון" באמריקא בשנת תשכ"ה

בתור אברך לאחר החתונה התפלל רבינו בביהמ"ד של חסידי סאטמאר, וראה איך שהצבור מזלזל מאוד בעניית אמון, ולא די בכך שמדברים באמצע התפילה, אלא גם כשניגשים ומבקשים מהם שלא לדבר לועגים לאדם המבקש זאת ומכים אותו וכו'.

היה יהודי חשוב ושמו ר' וואלף (השם השני אינו זכור לי) אותו יהודי היה מסתובב וצועק נו, בטון גבוה, לאותו יהודי היה זקן אדום ארוך, האברכים היו סוחבים את זקנו מכל הצדדים אחד מימין ואחד משמאל, והיו אומרים לו שיש לו בלע"ה זקן יפה, והיו סוחבים זאת חזק עד שהוא היה מוכרח לצעוק, והיו צוחקים בקול בכדי שכל אחד יסתכל ויראה זאת וכו', ולאחר מכן היו נוהגים לזרוק לו את הכובע מהראש, ולעתים אף היו נוהגים לזרוק את עצמם עליו והיו צועקים לשני מדוע אתה דוחף אותי והיה דוחף אותו בחזרה. אותו יהודי מסכן היה ואומלל וכל זאת בגלל שהיה מפריע להם לדבר דקה אחת באמצע שמונה עשרה ובאמצע קדיש. אותו יהודי היה סבלן, הוא לא היה עושה להם דבר על כך, והוא היה צוחק ביחד עם הליצנים, אבל כשעבר שוב, היה נוהג להמשיך ולהפריע להם מלשוחח באמצע התפילה וכו'.

הענין חרה מאוד לרבינו, הוא ממש קינא בעולם הבא של אותו יהודי ובשכר הגדול הממתין לו בעולם העליון.

היה שם גם יהודי בשם ר' לייב גליק נ"י, גם הוא היה נוהג להפריע לאותו צבור שעמד לידו, אבל הוא היה עושה זאת בשכל ולא בכח, הוא היה מתחנן וכו'.



דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

עמ' 2

יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

זוהר הפסוקים

עמ' 2

לפרשיות התורה

מצב הכשרות בימינו

עמ' 3

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

מהמתרחש בעולם הכשרות

עמ' 3

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

עמ' 4

כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

עמ' 4

מכתבים למערכת

עמ' 4



המשך בעלון הבא



ועד הכשרות להתאחדות הקהילות

ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

זוהר הפסוקים

לפרשיות התורה - פרשת דברים

ה זוהר הפסוקים ❖ פרשת דברים

גינת אגוז להיכנס בהם כל יוצא ובא לאכול מפריו ולשבוע מטובו, ופתח ואין סוגר, אז הבדיל משה עדר עדר לבדו, פסוקי תורה נביאים וכתובים ומאמריהם הקדושים על שנים עשר עמודים מוחלקים, זמן תורה לחוד, זמן תפילה לחוד, השארות הנפש והנשמה, קדושת שבת ויום טוב, עניני צדקה וגמילות חסדים, עניני חתן וכלה ומצות פריה ורבייה, ענין חורבן הבית ובנינו, קדושת הארץ וזכות לשוכן וימות בה, עניני תשובה, וסיפורים ואגדות שאירעו לקדושים אשר בארץ המה, אלה הם שנים עשר עמודים אשר ראינו לייסד הבית עליהם, מסודרות על פי דברות אמרות משולבות על כתפי האפוד איש איש על דגלו באותות, וזה החלי בעזרת צור מחוללי, עכ"ל ההקדמה.

זוהר הפסוקים ❖ פרשת דברים

ו



מורה מקום מכל הפסוקים הנמצאים בספר הזוהר

ספורים וכפוזרים הגה וחנו סחורין כסדרן בכל פרשה ופרשה והם
 עובת גדול ודבר שקר לענין יוכל כל איש ואיש לפנות אליו ענוקא כחטון
 עשר לסינת ספר סווסר בלי זשפתחא כנוף בלא סמט . ק . טכיס
 כאלד סוניס כי ספ שפסדוס סלא וס . כדעם פחדס עם
 שין כפר עווקק שכטניס כדעס קמוח ססכו לכי



בוניציאה

- 923 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת ויקהל
- 924 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת פקודי
- 925 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת ויקרא
- 926 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת צו
- 927 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת שמיני
- 928 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת תזריע
- 929 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת מצורע
- 930 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת

אחריות

- 931 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת קדושים
- 932 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת אמור
- 933 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת בהר
- 934 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת בחקתי
- 935 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת במדבר
- 936 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת נשא
- 937 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת

בהעלתן

- 938 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת שלח
- 939 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת קרח
- 940 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת חקת
- 941 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת בלק
- 942 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת

פינחס

- 943 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת מטות
- 944 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת מסעי
- 945 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת דברים
- 946 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת

ואתחנן

- 947 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת עקב
- 948 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת ראה
- 949 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת

שופטים

- 950 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת כי תצא
- 951 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת כי תבוא
- 952 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת נצבים

- 953 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת וילך
- 954 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת האזינו
- 955 חק לישראל (בלשון הקודש ובאידיש) פרשת וזאת

הברכה

המשך בעלון הבא



מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

דין תורה לרבנים

יד | תביעה ז'

כה. עוד כותב החתם סופר (חתם סופר על התורה שמיני ד"ה ולא טמא) שזוהי האדם מטמאם ממאכלות אסורות אבל לא הנשמה, כי מאחר והאדם אוכל מאכל אסור, הנשמה מיד מסתלקת ממנו והוא נשאר בדיוק כמו אדם מת, כמו רשע בעת חייו רח"ל, ע"ש.

כו. הבעל ישמח משה כותב (תפילה למשה על תהלים סח): כשמשהו אוכל מאכלות אסורות הוא קשור לטמאה והוא אינו יכול להתעלות אל הקדשה, הטמאה אינה יכולה להפרד ממנו, רק על ידי חבוט הקבר או על ידי תענית ותשובה.

כז. באור צדיקים (פרק י"ט) כתוב, שכל מי שאינו מדקדק במה שהוא אוכל בעולם הזה יש לו ענשים קשים ביותר בעולם הבא, וכפי שהוא מונה שם את הענשים.

כח. בספר הקדוש שפת אמת שמיני (ד"ה בפסוק) כתוב בפסוק שעל ידי אכילת מאכלות אסורות הנפש שלו הופך להיות משעבדת לגוף והיא הופכת להיות גשמית לגמרי עכ"ל, הפרוש הוא שהוא מחיב להתמסר לכל תאוותיו, והוא אינו יכול לשלט על עצמו, כי הגוף שולט עליו.

כט. הראשית חכמה כותב (שער הקדושה פט"ז), שהקב"ה כפיכחול הוא מתקנא (נוקם) בעקר על מאכלות אסורות יותר מאשר בכל העברות האחרות, כי העברה הזו מטמאת את כל האדם, הגוף הופך להיות חתיכת טמאה רחמנא ליצולן. (כן גם מביא השל"ה בשער האותיות אות ק').

ל. בספר מאור ושמש (פ' שמיני ד"ה אל תשקצו) הוא כותב שמאכלות אסורות מטמאם את הלב ושורה עליו רוח טמאה, ואפילו כשהוא מקל רק בחמרא הוא אינו יכול להשיג השגות בתורה הקדושה, ואפילו כשהוא נוהג בחסידות ולומד ביום ובלילה.

לא. החפץ חיים כותב בספרו נדחי ישראל (פרק כ"ח כ"ט), שמכל עברה נברא מלאך רע, תארו לעצמכם כמה מלאכים רעים בורא לעצמו האדם על ידי אכילת מאכלות אסורות, כשבכל נגיסה הוא בורא לעצמו מלאך נוסף, ואותם המלאכים הרעים ממתינים לו לרגע שהוא ימות, כשאז יעשו לו צרות ויסורים, ולא יתנו דקה אחת מנוחה. - הרי אז ימרטו את שערות הראש, על כך שבעולם השקר נתנו ליצר הרע את כל אשר חפץ, ולא די בכך שחטאו בעצמם, אלא שעוד לגלגו על היהודים הדתיים אשר הוכיחו על כך וקראו להם "שוטים", כשחשבו את עצמם לחכמים ומבינים. מה יצא לי מכל החכמה וההשכלה שלי? ישאלו אותי, הרי חפרתי לעצמי בור! - מיד יתחרטו על כך, כל אחד יצדיק על עצמו

המשך בעלון הבא



מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה

בענייני הכשרות

ציצית כהלכתו דינו ומנהגיו

ציצית כהלכתו פרק ה' כא

ישראל שיכסו ראשיהם בטלית בשעת תפלה, ומי שאינו מכסה מטעם מנהג אבותיהם בידיהם הם מהגבעונים.

כך מצאתי כ' בכ"י וחתם ר' סנדער גאון ור' פלטיא גאון ושאר גאונים העתקתי גם אני יוסף שילדקאי ע"כ. (כל זה העתקתי מחוברת אוה"מ הנ"ל). וכ"כ הרדב"ז ז"ל בתשו' שמ"ג וז"ל: הדבר ברור שצריך לכסות בו ראשו, ובס' מצות שמורים וז"ל: המתעטפים בטלית גדול גופם לבד ולא ראשם הו"ל ברכה לבטלה, כי מה שמברכין להתעטף בציצית העיקר הוא את ראשם והם מתעטפים הגוף לבד, וכן משמע בזוה"ק פ' במדבר וז"ל: לפרשא על רישו פרישו דמצוה², וכ' בס' קמח סולת, ראיתי דבר חדש בס' שתי ידות למהר"א חזקוני ז"ל, וגם הר' ב"י בק"א ש"כ הביא דבריו וז"ל: בשעה שהציבור נופלין אף שהוא לא התפלל עמהם צריך לעשות נפילת אפים עם הציבור לפי מ"ש במדרשו של רשב"י וכן ראוי לנהוג לפול ע"פ ולכסות א"ע בטליתו כמו שעושין הציבור אף שהוא אינו אומר נפ"א והוא בזמירות וכיוצא עכ"ל. לכן יזהר כל אדם לכסות ראשו בשעת התפלה מהחל עד כלה ומנהגן של ישראל תורה הוא.

וצ"ב למה רבי יוחנן בן זכאי קרע בגדיו והלך בכל הגלילות לעורר שיכסו ראשיהם בטלית בשעת התפלה.

ואפ"ל בהקדם דברי ספה"ק קב הישר פ"ה וכו'. שסגולת הציצית שמסיר החושך שאמר ירמיהו הנביא (איכה ג. ב) "אתי נהג חושך ולא אור", ועיי"ע בקב הישר פרק מ"ז שמביא מפרק במה מדליקין (שבת לב, ע"א) בעון ביטול מזוזה וביטול מצות ציצית בנים מתים כשהן קטנים.

ושם בקב הישר (סימן ס"ח) כתב בזה הלשון: כתיב נר ה' נשמת אדם. פירש בזוהר פרשת משפטים (דף צ"ט ע"ב) וזה לשונו: נר הוא ראשי תיבות נ'שמה ר'וח, דאינון מאירין כחדא. ונשמה איהי קדישא מאד, על כן היא מתעטפת ברוח דוגמת מלבוש. ויש עוד באדם והיא בחינת הנפש, והיא למטה מהרוח, כי הנשמה שרוי במח, במקום הנחת תפילין של ראש, והרוח בלב, נגד תפילין של יד השמאלית, והנפש היא בכבד, שיש בו ריבוי דם. וכנגד הנפש צוה הקב"ה לקיים מצות ציצית³, כדי שתהא השלשה מצות (תפילין של יד, ותפילין של ראש וציצית) הנזכרים מאירים לכל חלק: נפש, רוח, נשמה. וידוע מאמר רבותינו ז"ל

2. ועי' כף החיים סימן ח' סעיף טו, ועיי"ש עוד באות י"ב.

3. ובספר דברי שלום פרשת תבוא הביא בשם הבעל שם טוב זי"ע שהציצית שלו היה להם נפש וחיות ממש, אשר היו יכולים לנענע את עצמם בלי נענוע הגוף, כי על ידי קדושת עשיית המצוה המשיך להם נפש וחיות וכו' עיי"ש.

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

הרב האשכנזי, האר"י הקדוש", משהשיב להם כי אכן מתגורר האר"י בצפת, נפלו האנשים לרגליו ופרצו בבכי מר. רק אז הבין ר' יעקב כי בצרה גדולה שרויים שני אנשים אלו, ואף הוא בכה יחד אתם מגודל הרחמים אשר חש כלפיהם. משהתאוששו מבכיים פנו אליו ואמרו: "זה עתה ראה כבודו את גודל הצער אשר אנו סובלים, לפיכך מפילים אנו תחינתנו לפניו, חוס ורחם עלינו, כי בני ישראל אנחנו, וכאשר תגיע לביתך, לך מיד אל האר"י הקדוש ובקש רחמים עלינו כי יתקן אותנו, כדי שלא נוסף לסבול ולהתיסר כל כך. עד מתי נשאר עוד בצרה ובשביה!" סיימו השניים את דבריהם בבכי קורע לב. ר' יעקב הרגיע אותם במילים רכות והבטיח לעשות למענם כל אשר יצוה עליו האר"י הקדוש לעשות. לאחר שהשביעוהו לקיים הבטחתו, הביאו אותו שני האנשים כהרף עין אל השיירה אשר אתה יצא לדרך.

בהגיעו לצפת, מהר ר' יעקב אל האר"י הקדוש. וכמו שהיה לפני נסיעתו, עוד בטרם פצה פיו לומר את דבריו קדמו האר"י ואמר: "באת אלי בגלל השוורים אשר ראית בדרך. יודע אני מה ראית ומה בקשו ממך. עתה לך לביתך ומחר התיצב לפני ואומר לך מה לעשות".

למחרת, כשעמד ר' יעקב לפני האר"י, שמע מפיו הסבר לנסיעתו המופלאה. "דע לך" אמר האר"י - "כי אתה משורש נשמתם של האנשים אשר ראית". האר"י נקב בשמות האנשים ובשם מקום מגוריהם ומשנשאל על ידי ר' יעקב על מה ולמה סובלים הם כל כך, השיב: "אנשים אלו נענשים מכיון שעברו על הלאו של 'לא תקיפו פאת ראיכם'". "מה ענין של פאות הראש לשוורים האם יש בעונש זה מידה כנגד מידה" שאל ר' יעקב. "האינך יודע" השיבו האר"י הסך בעלון הבא



מכתבים למערכת

ק"ז

שמענו וראינו כי כבודו הוציא לאור את ספריו החשובים כגון: אפית מצות השלם, אכילת מצות בישראל, גדולי יהודה, מזוזת שלום, נפש ישעיה וכו' הננו פונים אליו בבקשה מיוחדת שישלח לנו את ספריו הנ"ל שבדאי יהיה לתועלת רב עבור ישיבתנו הק' הלומדים בה כעת ת"ל יותר מ-08 בחורי חמד על ברכי התורה והחסידות, והננו בטוחים שימלא את דרישתינו ולא ישוב פנינו ריקם ובזכה לחוג את חג החירות בחרות האמיתי להכרית כל הקוצים הסובבים את השושנה העליונה בביאת גוא"צ ויקוים בנו "כי אם לשמוע דבר ד' אכי"ר. אוצר הספרים שע"י ישיבה לצעירים דחסידי גור ירושלים



מה אנהנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

אז נדברו יראי השם (בהמשכים)

✻ אז נדברו יראי ה' ✻

יד

בפסוק (שמות כב ל) ובשר בשדה טרפה לא תאכלו, (וע"ז ע"ז חיים שער מ"ט פ"ו). - ומאידך גיסא "ארור המן" גימטריה 502 וכן "ברוך מרדכי", גימטריה 502 בגימטריה תק"ב, שהוא סך "בשר", הינו שעל ידי אכילת בשר אפשר לעלות לבחינה הנשגבה של "ברוך מרדכי", ואפשר חלילה לרדת לשאול תחתית - "ארור המן". ומפני זה אנו רואים היום שכל כף הרבה בחורים ואברכים יוצאים לתרבות רעה רח"ל, כמבואר באגרא דפרקא (אות קכ"א, ועוד, ע"ש). - באור הדברים שעל ידי אכילת בשר פשו ומקדש, זוכים לעלות מעלה מעלה, ולתקן את כל הנצוצות, בחינת "ברוך מרדכי", ואם חלילה אוכלים בשר טרפה מקלקלים הכל, עד שמגיעים לבחינת "ארור המן". - ועל ידי ששותים ומתבסמים ביין ביום הפורים, מגלים מי הוא האיש אשר זוכה לאכול מאכלות פשרים, ומי הוא שחלילה נכשל במאכלות אסורים ובפיגולים, בסוד נכנס יין יצא סוד", כי לפעמים נראה על אדם מסים שהוא נזהר ממאכלות אסורות ועל ידי ששתה יין הבאיש ריחו ונודע שהוא אינו נזהר ממאכלות אסורות ומגאל את נפשו בפיגולים. וזה הענין שחייב אדם לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, והדברים נפלאים.

שנכתבים בקדושה על גבי העור מצד בשר, שהוא גימטריה תק"ב, ולא על גבי דוכסוסטוס, שהוא מצד השערות, ונכתב דוקא במי עפץ, שהוא נגד קליפת עמלק. ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (עבודה זרה דף י"ח עמוד א') בספר תורה שנשרף עם רבי חנינא בן תרדיון, אותיות פורחות והקלף לחוד נשרף. וכן בגזירות פולין היו נשרפים כמה אלפים ספרי תורה, שאותיותיהן פרחו, והקלף והעפץ נשרף. והשונאים אינם יודעים, שמכח זה אין להם שום אחיזה בקדושה, כי התורה צייתה (שמות כב, ל) "ובשר בשדה טריפה לא תאכלו" - באכילה הוא אסור, אבל מותר לכתוב על גבי עור נבילה וטריפה, ובוזיה היה להם אחיזה בקדושה, ואחר שנשרפו הספרי תורה - מאותו היום נתמעטו כח הקליפות הנזכרות לעיל, ויפריח כח שור וחמור שבקדושה, שיבואו תרין משיחי: משיח בן דוד ומשיח בן יוסף, והמקדש של מעלה ירד למטה.

י. ועוד אפשר לפרש: חייב איניש לבסומי עד דלא, כלומר שייקיים בעצמו את הלאו דלא תגורו מפני איש, וזה אפשר על ידי יין כמו שאמרו בגמרא (בבא בתרא), פחד קשה יין מפניו, [אפשר עוד לפרש יינה של תורה מפניו, שזה תורת הסוד שהלומד זה"ק מקבל יראת שמים ואומץ ועוזת דקדושה], ואז ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, שיש הנראה כמרדכי ובאמת הוא ארור המן, ויש הנראה כהמן ובאמת הוא ברוך מרדכי, ועל

המשך בעלון הבא

גדולי הדור פסקו! תתמך אל מפעל הזהר העולמי, (ישירות לדפוס) והיו שתפיים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זהר היומי

ספרים ועלונים בהנ"ל: 0527651911

www.ha-zohar.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET

www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm